

عنوان مقاله:

بررسی کارکرد گروه نقشی زمان در زبان فارسی برپایه برنامه کمینه گرا

محل انتشار:

دوفصلنامه زبان شناسی و گویش های خراسان، دوره 2، شماره 2 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

محمد رضا پهلوان نژاد - دانشیار گروه زبان شناسی دانشگاه فردوسی مشهد

مهدی مشکوهالدینی - استاد گروه زبان شناسی دانشگاه فردوسی مشهد

سید محمد حسینی معصوم - استادیار دانشگاه پیام نور خراسان رضوی

خلاصه مقاله:

برنامه کمینه گرا (چامسکی، 1995) رویکرد غالب و جدید زبان شناسی زایشی است. بررسی پیوندهای سلسه مراتبی ساخت نمای جمله های زبان به لحاظ دانش زبانی ذهنی سخنگویان، هدف عمده تحلیل ساختی در رویکرد یاد شده است. یکی از ویژگیهای تحلیل ساختی جمله در این رویکرد، در نظر گرفتن مقوله های نقشی است که به تبیین پیوندهای نحوی مقوله های واژگانی کمک می کند. تحقیق حاضر، ضمن ارایه توصیفی دقیق از مقوله های نقشی، به بررسی مقوله نقشی زمان در نحو جمله های فارسی می پردازد. همسو با تعاریف به کار رفته در برنامه کمینه گرا به بررسی چگونگی صرف فعل از راه بازبینی مشخصه های تعبیرناپذیر موجود در گره زمان و فعل اصلی و عمل مطابقه خواهیم پرداخت. همچنین با در نظر گرفتن اینکه مشخصه تصریف در زبان فارسی یک مشخصه قوی است، با ارایه نمونه هایی نشان خواهیم داد که فعل به هسته زمان جذب می شود و درجایگاهی خارج از گروه فعلی بالا (VP) قرار می گیرد. حذف گروه فعلی و پرسشهای تاییدی از جمله شواهدی است که این فرض را تایید می کند.

کلمات کلیدی:

برنامه کمینه گرا، مقوله نقشی، گروه زمان، گروه فعلی لایه ای، تصریف قوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/630938>

